

בסרביה היא חבל ארץ שעבר תהפוכות רבות. בחילופין היא היתה שייכת לרוסיה, לרומניה, ולאחרונה, אם הנני טועה היא שייכת למולדביה.

בחבל ארץ זו חי ישוב יהודי גדול ותוסס של כמה מאות אלפים, בעלי תרבות ותודעה יהודית מפותחת, שהצמיחה מנהיגות ציונית שהגיעה עד למנהיגות בארץ. בישוב היהודי הזה התפתחו תנועות נוער ציוניות וביניהן בלטה תנועת גורדוניה.

רבים מתנועות הנוער הזו עלו לארץ והקימו ישובים במסגרת חבר הקבוצות, שיותר מאוחר היתה חלק מאיחוד הקבוצות והקיבוצים. רבים מבני הנוער עלו עלייה אי-לגאלית לפני המלחמה, היו אסורים בקפריסין ובהגיעם לארץ הקדישו עצמם לעבודה בכבישים, בנמל חיפה ועבודות אחרות.

בחבורה הזו היה חלוץ צעיר, פלט, שעלה עם קבוצתו בשנת 1940 הקבוצה התפצלה. חלקה הלכה לניר עם, חלקה לחניתה, פלט הצטרף לחניתה, ויקר מקרה, נפגשו פלט ומרים במסעדה בתל אביב וכך הכירו אחד את השני והחליטו לאחד את חייהם. מרים שעלתה לברור חיל, הסכימה לנסות לחיות בחניתה. אבל אחרי שנים מעטות הגיעה למסקנה שאיננה מתאימה למקום והחליטה לחזור לברור חיל פלט התלבט שנה שלמה בין הנאמנות לקיבוצו ולחבריו ולחיי המשפחתיים ולבסוף החליט להצטרף למרים בברור חיל.

ודאי התאקלמותו בין חברים בעלי רקע תרבותי שונה, הלכות חיים שונות, לא היה קל, ובכל זאת מתחילת שנות ה-60 הפך פלט חלק מן הנוף הברור חילי. פלט היה כאחד העם, במובן הטוב של המילה. עשה עבודתו נאמנה, היה חרוץ. שנים רבות עבד בפרדס, עסק בענייני בטחון בקיבוץ, התעניין בכל הנעשה. היה מסור למשפחתו וכך הגיע לגיל 91, שבע עשייה, שהתחיל חיו כחלוץ צעיר בברסביה וסיים אותם כחבר קיבוץ, איש קיבוץ מעל 70 שנה.

אנחנו מלווים היום את פלט בדרכו האחרונה, אחרי ששנותיו האחרונות עברו בייסורים והוא השתדל להתמיד בדרך חיו זמן רב נפגשנו במועדון יחדיו, כאשר הוא משמיע קולו ברמה ובידיו עוסק באומניות שונות. מרים לוותה אותו במסירות ללא גבול כל השנים והיתה לידו בשעות הקשות של סבל בשנים האחרונות.

לא מזמן עברה המשפחה טראומה קשה, כאשר חנניה, בעלה של דורית, הלך לעולמו, ואנחנו תקווה שמרים והבנות דורית והגר יוכלו להתגבר על האבידות הגדולות יחד עם הנכדים, הבנים, ויוכלו להמשיך בחייהם ולא יידעו עוד דוויי.

פלט לך בשלום ויהיה זכרך ברוך.